

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819203611
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8819203611.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Q. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. Z. XXX, XXX XX K. Z., o zaplatenie 532,80 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/99/2019-78 zo dňa 2. decembra 2019, takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Mení rozsudok vo výroku o lehote splatnosti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 279,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 279,- eur od 2.8.2016 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 20,- eur splatných k 25-tému dňu každého mesiaca, počnúc od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 279,- EUR s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 279,- EUR od 02.08.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení..“

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1, 22, § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pôvodný žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 532,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 02.08.2016 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy

1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu Q Car. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 10.11.2014 zmluvu o pôžičke XXXXXXXXXX (autorizačný kód/variabilný symbol) v systéme žalobcu evidovanej aj pod číslom XXXXXXXXX (evidenčné číslo), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 584 eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (čierna technika). Kúpna cena tovaru bola 649 eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 65 eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej žalovanému žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v podmienkach k zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 66 mesačných splátkach v sume 15 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 584 eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 240 eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.05.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.07.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 27.07.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 532,8 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „pokuta“ v sume 68,88 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 837,8 eur /označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: počet splátok výška splátky suma splátok (počet*výška) suma po zosplatnení akontácia spolu istina (eur) 19 15 285 487,8 65 = 837,8. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 305 eur. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 65 eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 240 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: istina (bez akontácie) + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady (bez akontácie) = žalovaná suma 772,8 eur + 0 eur - 240 eur = 532,8 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad /stĺpec „zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 68,88 eur /stĺpec „pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje: zostatok - pokuta = žalovaná suma 601,68 eur - 68,88 eur = 532,8 eur.

4. Súd I. inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého v zmysle notárskej zápisnice č. N XXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikol rozdelením. Zanikajúca spoločnosť sa zlúčila so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. v zmysle priloženého projektu rozdelenia. Spoločnosť VÚB, a.s. ako právny nástupca pokračuje v

prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie, pokiaľ ide o splátkový predaj a leasing a aj pokiaľ ide o spotrebiteľské úvery.

5. V danej právnej veci súd zistil, že pôvodný veriteľ, pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 10.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na kúpu tovaru vo výške 584 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 66 mesačných splátkach vo výške 15 eur (takto je to uvedené v zmluve) mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 23,18%. RPMN bola od 23,18%. Priemerná RPMN bola 22,23%. Termín konečnej splatnosti bol 05/2020. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky spoločnosti, tieto osobne žalovaným podpísané neboli.

6. Listom z 27.07.2016 pôvodný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých splátok bez uvedenia konkrétnych ustanovení podľa ktorých tak urobil. Vyzval žalovaného na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy.

7. Počas konania v zmysle uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Súd preto na základe podaného návrhu uznesením pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., ktorá sa tak stala aktívne legitimovaná v konaní.

8. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 305 eur, čo vyplýva aj z vyjadrenia samotného žalobcu. Súd zistil, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva.

9. Súd I. inštancie mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 584 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 66 splátkach vo výške 15 eur mesačne.

10. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 305 eur. Taktiež bolo preukázané, že úver bol žalobcom zosplatený, tak ako je to vyššie uvedené.

11. Počas konania v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky bola následne pohľadávka postúpená na žalobcu, preto je žalobca teraz aktívne legitimovaný v tomto konaní.

12. Žalobca v žalobe neuviedol z čoho vlastne žalovaná suma pozostáva.

13. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku. Súd považoval celý úver za bezúročný a zmluvu v časti dohody o úrokoch vyhodnotil za neplatnú.

14. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok 23,18% ročne. Čo sa týka výšky úrokovej sadzby uvedenej a dohodnutej v zmluve na výške 23,18 % súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 10,73% ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje zhruba niekoľko násobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

15. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

16. Súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

17. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 23,18%, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 10,73%. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

18. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013-63. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd I. inštancie považoval dohodu o úrokoch vo výške 23,18% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

20. Keďže úver bol vo výške 584 eur a považoval ho za bezúročný z vyššie uvedených dôvodov a úhrady boli v sume 305 eur, dlh žalovaného je vo výške 279 eur. V tejto časti považoval súd žalobu za dôvodnú a preto jej vyhovel.

21. Zvyšok uplatnenej pohľadávky uvedenej žalobcom v žalobnom návrhu súd nad sumu 279 eur považoval súd za neopodstatnený a nepreukázaný už z vyššie uvedených dôvodov. Keďže súd považoval úver za bezúročný, žalobca má nárok len na vrátenie nesplatennej časti úveru.

22. V konaní bolo preukázané, že žalovaný sa z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností dostal do omeškania. Súd mal za to, že ku dňu 02.08.2016 odkedy žiadal žalovaný úroky z omeškania bol žalovaný v zmysle uvedeného listu o zosplatnení úveru v omeškaní a preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v ním požadovanej zákonnej výške, no len zo sumy, ktorú žalobcovi priznal ako dôvodnú, t.j. zo sumy, ktorú považoval za dôvodnú a zvyšok nároku žalobcu na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol. Ak nie je dôvodná istina, nie je dôvodný ani úrok z omeškania z nej. Výrok o trovách konania právne odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

23. Proti výroku o lehote splatnosti podal odvolanie žalovaný včas. Žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok o lehote splatnosti tak, že žalovaný bude splácať dlh v splátkach vo výške 10 - 15 eur. Poukázal na svoj zlý zdravotný stav, na podporu svojich tvrdení priložil aj lekársku správu z psychiatrickej ambulancie.

24. Súd I. inštancie uznesením sp.zn. 11Csp/99/2019-89 zo dňa 20. júla 2020 vyzval žalovaného, aby doplnil svoje písomné podanie v zmysle § 363 a § 365 ods. 1 C.s.p., aby uviedol doplnil odvolacie dôvody a odvolací návrh, a vlastnoručný podpis. Na základe výzvy súdu žalovaný zaslal súdu I. inštancie podpísané podanie, v ktorom opätovne opísal svoju nepriaznivú finančnú situáciu a žiadal plnenie v splátkach.

25. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné nakoľko nespĺňa náležitosti odvolania podľa C.s.p. a žiadal odvolanie žalovaného odmietnuť. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za jeden úkon právnej pomoci v sume 56,56 eur.

26. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

27. Podľa Čl. 11 odsek 1 a 2 C.s.p., úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah. Pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

28. Podľa § 232 odsek 3 a 4 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

29. Ustanovenie § 232 ods. 3 veta druhá C.s.p. umožňuje predĺžiť lehotu určenú na plnenie, a to bez výslovného obmedzenia. Výkladom a maiori ad minus odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ je možné stanoviť lehotu splatnosti fakticky v neobmedzenom rozsahu, potom nemôže byť v rozpore s právnou úpravou, ak tento rozsah súd prispôsobí potrebám žalobcu i žalovaného tak, že umožní dlh splácať v pravidelných mesačných splátkach.

30. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po uplynutí ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konajúci súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Postup súdu I. inštancie reflektoval zmysel ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. a odvolací súd nevidel dôvod jeho záver o umožnení žalovaného splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach modifikovať.

31. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že zmluvy o úvere, o ktorú sa jedná aj v danom prípade, fyzické osoby ako dlžníci uzatvárajú v značnej časti prípadov pre nepriaznivú finančnú situáciu.

32. V prejednávanej veci žalovaný v podanom odvolaní žiadal o možnosť splatenia svojho dlhu v splátkach z dôvodu svojej nepriaznivej finančnej situácie. Uviedol, že je po operácii srdca, má cukrovku a problém spojený so zabúdaním, z tohto dôvodu sa nezúčastnil aj pojednávania na súde I. inštancie. Z obsahu podania vyplýva, že má príjem 300,- eur, z ktorého za lieky platí 50,- eur každý mesiac. Okrem predmetného úveru spláca pôžičku v Poštovej banke 40 eur, a platí aj elektrinu, vodu a plyn v neuviedenej výške. Plateniu sa nevyhýba a prejavil záujem splácať v splátkach.

33. Vychádzajúc z uvedeného súčasný príjem žalovaného neumožňuje, aby istinu vo výške 279,- eur s prísl. zaplatil jednorazovo, preto odvolací súd vyhovel žalovanému a v súlade s ust. § 388 C.s.p. zmenil výrok v napadnutej časti v lehote splatnosti tak, že umožnil žalovanému splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- eur. Zároveň žalobca má možnosť v súlade s ust. § 232 ods. 4 C.s.p. požadovať zaplataenie celej pohľadávky v prípade omeškania žalovaného, čo i len s úhradou jednej splátky. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súď môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

34. Podľa odvolacieho súdu slabšia strana, ktorou žalovaný ako spotrebiteľ nesporene je, si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplataenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce. Napokon súď pripomína, že ak sa žalovaný omešká s úhradou čo i len jednej splátky (nezaplatí ju včas alebo v plnej výške), bude dlh splatný naraz v celom rozsahu. Súď zároveň poukazuje na to, že povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako bankovej spoločnosti, ktorej klienti bežne splácajú dlh v splátkach.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takehoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnému žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).